

Stranke glavnog postupka

Žalitelj odnosno tužitelj u prvostupanjskom postupku: TJ

Druga stranka u žalbenom postupku odnosno tuženik u prvostupanjskom postupku: Inspectoratul General pentru Imigrări

Prethodna pitanja

1. Treba li izraz „posebno korektivno pomagalo“ iz članka 9. Direktive Vijeća 90/270/EEZ od 29. svibnja 1990. o minimalnim zahtjevima u pogledu sigurnosti i zaštite zdravlja pri radu sa zaslonima (¹), tumačiti na način da taj izraz ne može obuhvaćati dioptrijske naočale?
2. Treba li pod izrazom „posebno korektivno pomagalo“ iz članka 9. Direktive Vijeća 90/270/EEZ podrazumijevati samo pomagalo koje se isključivo upotrebljava za radnom stanicom ili prilikom obavljanja radnih zadataka?
3. Odnosi li se obveza opremanja posebnim korektivnim pomagalom, koja se propisuje člankom 9. Direktive Vijeća 90/270/EEZ, isključivo na to da to pomagalo treba kupiti poslodavac ili se ta obveza može tumačiti široko, odnosno na način da obuhvaća i slučaj u kojem poslodavac preuzima potrebne troškove koje je snosio radnik kako bi pribavio pomagalo
4. Je li u skladu s člankom 9. Direktive Vijeća 90/270/EEZ to da poslodavac pokrije te troškove u obliku općenitog povećanja plaće, koje se trajno isplaćuje na ime „povećanja zbog posebno teških uvjeta rada?“

(¹) SL 1990., L 156, str. 14.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2021. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C/S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-402/21)

(2021/C 391/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C

Tuženik: S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Mogu li se turski državljeni koji su ostvarili prava na temelju članka 6. ili članka 7. Odluke br. 1/80 dodatno pozivati na članak 13. Odluke br. 1/80 (¹)?
2. Proizlazi li iz članka 14. Odluke br. 1/80 da se turski državljeni više ne mogu pozivati na članak 13. Odluke br. 1/80 ako zbog svojeg osobnog ponašanja predstavljaju neposrednu, stvarnu i dovoljno ozbiljnu opasnost za temeljni interes društva?
3. Može li se novo ograničenje, u skladu s kojim pravo boravka turskih državljenih može prestati i nakon 20 godina zbog razloga javnog poretku, opravdati pozivanjem na promjene društvenih uvjerenja zbog kojih je došlo do novog ograničenja? Je li u tom pogledu dovoljno da novo ograničenje služi ostvarenju cilja javnog poretku ili je također potrebno da je ograničenje prikladno za ostvarenje tog cilja i da ne prelazi ono što je potrebno za njegovo ostvarenje?

(¹) Odluka Vijeća za pridruživanje br. 1/80 od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja EEZ-Turska.